

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18Csp/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716212208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6716212208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária VILA ADVOKAT JUDr. Pavel Novák so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanej: N. I. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, XX XX O., o zaplatenie sumy 3.440,67 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3.297,55 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.286,83 € od 26. 08. 2016 do zaplatenia, pričom súd p o v o ľ u j e žalovanej uhradiť dlh v splátkach po 50,-- € mesačne, splatné od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky včas a riadne.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba žalobcu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 92 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3.440,67 €, úrok 15,6 % ročne zo sumy 2.116,47 € od 26. 08. 2016 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.429,95 € od 26. 08. 2016 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že sporové strany uzavreli zmluvu o úvere, dňa 09. 03. 2009, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.610,-- €. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere boli aj Všeobecné obchodné podmienky žalobcu, Obchodné podmienky pre poskytovanie úverov, Sadzobník žalobcu a podmienky určené zverejnením. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi úver splatiť v dohodnutom čase, platiť úroky, poplatky a náklady spojené s úverom. Žalovaný mal plniť splátky po 43,57 € od 20. 04. 2009 každý mesiac vždy k 20-temu dňu v mesiaci, konečná splatnosť bola dojednaná na 20. 02. 2019. V súlade so Zmluvou o úvere a Všeobecnými obchodnými podmienkami sa zmluvné strany dohodli, že z došlých platieb žalobca uhradí splatné poplatky, náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, istinu a to v tomto poradí. Žalovaný svoj záväzok plnil len čiastočne, nedodrжал podmienky splácania a dostal sa so splácaním do omeškania. Na túto skutočnosť bol žalobcom opakovane upozornený a vyzývaný na úhradu splatných záväzkov. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 28. 05. 2014 na úhradu dlžných splátok a zároveň ho upozornil, že v opačnom prípade pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalovaný napriek výzve dlžnú sumu neuhradil, žalobca dňa 24. 06. 2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca sa pôvodne v konaní sp.zn. 18C/85/2015 domáhal splnenia svojho záväzku, avšak so žalovaným uzavreli dohodu o spôsobe úhrady splatnej časti záväzku formou splátkového kalendára zo dňa 04. 03. 2016, preto žalobca žalobu vzal späť. Žalobca v dohode zároveň uznal záväzok čo do základu, dôvodu a výšky, avšak povinnosti vyplývajúce z dohody nesplnil, čím stratil

výhodu splátok podľa článku 2 dohody a žalobca pristupuje k súdnemu vymáhaniu svojho práva. Výška uplatneného nároku žalobcu vyplýva z pripojených listinných dôkazov. Žalobca ku dňu 25. 08. 2016 eviduje pohľadávku voči žalovanému v celkovej výške 3.440,67 €, ktorá pozostáva z istiny 2.116,47 €, riadnych úrokov 313,48 €, úrokov z omeškania 1.010,72 €. Úroky z omeškania si žalobca uplatňuje v zmysle predpisov obchodného práva a zmluvných dojednaní s tým, že žalobca zverejnením platným do 14. 07. 2009 určil výšku úrokov z omeškania 8 %, zverejnením 15. 03. 2013 znížil výšku úrokov z omeškania na 5 %. Žalobca si v konaní uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, čo je nižší nárok, než aké určujú právne predpisy platné na území Slovenskej republiky. K uplatneniu riadnych úrokov žalobca uviedol, že úroky predstavujú odmenu za poskytnutie peňažných prostriedkov až do času, kým žalovaný svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere nesplní. To znamená, že žalovaný je povinný ich platiť do času, kým svoj dlh skutočne neuhradí. Vrátanie riadnych úrokov do splatnosti poskytnutých peňažných prostriedkov platí len v prípade, ak dlžník svoj dlh platí riadne a včas.

2. Žaloba bola doručená žalovanej do vlastných rúk dňa 27. 12. 2016 spolu s uznesením súdu zo dňa 20. 12. 2016, v ktorom bola vyzvaná, aby sa k žalobe vyjadrila. Žalovaná sa v súdom stanovenej lehote k žalobe písomne nevyjadrila.

3. Žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu upovedomený súdom, že súd podrobil jeho nárok súdnemu prieskumu z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok a dodržiavania práv spotrebiteľa. Súd konštatoval neplatnosť dojednania predpisov obchodného práva pre daný vzťah v rámci predloženej zmluvy. Ďalej bol žalobca vyzvaný na špecifikáciu účtovania uplatnených úrokov s poukazom na to, že k uplatneniu úrokov po mimoriadnej splatnosti úveru súd konštatuje nezákonnosť postupu s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014, žalobca bol vyzvaný na špecifikáciu poplatkov účtovaných v priebehu úverového vzťahu. Žalobca písomným podaním doručené súdu 20. 11. 2017 uviedol, že v súlade so zmluvou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.610,-- € čerpaný dňa 09. 03. 2009. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať splátky po 45,37 € mesačne vždy k 20-temu kalendárnemu dňu v mesiaci od 20. 04. 2009, bol povinný jednorazovo uhradiť spracovateľský poplatok vo výške 72,99 € a platiť poplatok za správu úveru 1,99 €, neskôr 2,99 € v pravidelných splátkach. Podľa Zmluvy o úvere a článku 7, bod 7.3.8 VOP, zmluvné strany dohodli, že z došlých súm žalovaný uhrádza splatné poplatky, náklady súvisiace s úverom od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania od najskôr splatného záväzku, úroky od najskôr splatných a istinu a to v tomto poradí. V priebehu úverového vzťahu boli žalovanému účtované poplatky za správu úveru do 19. 05. 2013 vo výške 130,50 €, poplatky za upomienku 142,96 € a spracovateľský poplatok vo výške 72,99 €, pričom poplatky žalobca eviduje ako uhradené. Žalobca uviedol, že poplatok za správu úveru je súčasťou celkového cenového dojednania za poskytnutý úver a je súčasťou predmetu plnenia žalobcu a preto je zo súdneho prieskumu vylúčený. Žalobca popísal, aké konkrétne služby poskytuje žalovanému počas trvania úverového vzťahu pri vedení a správe úverového účtu s tým, že odo dňa zmeny právnej úpravy, t. j. 19. 06. 2013 už tento poplatok neúčtoval. Poplatok za správu úveru bol určený v súlade s platným Sadzobníkom vo výške 1,99 €, resp. 2,99 € mesačne. Účtované poplatky za upomienku predstavujú náklady banky v súvislosti s omeškaním klienta včas a riadne splácať úver. Sú to náklady na vypracovanie upomienky a jej zaslanie, zasielanie negatívnej informácie do úverového registra a evidencia omeškanej pohľadávky, sledovanie, správanie dlžníka, priebežné vyhodnocovanie rizikovosti klienta. Zaslanie upomienky má aj prevenčnú funkciu, nakoľko je klient v dostatočnom časovom predstihu informovaný nie len o omeškaní, ale aj o následkoch nesplácania úveru. S poukazom na ustanovenie § 53b ods.1 Občianskeho zákonníka a § 3a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je uplatňovanie takejto sankcie, t. j. poplatku za upomienku, za omeškanie v súlade so zákonom. Dojednanie o poplatku za upomienku nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, výšku poplatku žalobca považuje za primeranú. K uplatneným úrokom žalobca uviedol, že v súlade so Zmluvou o úvere vznikla žalovanému povinnosť platiť za poskytnutie úveru úrok do konečnej splatnosti a to vo výške 15,6 % ročne. Podľa bodu 7.4.1 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Žalobca poukázal na to, že úrok je osobitná peňažná náhrada súvisiaca s poskytnutím finančných prostriedkov, naproti tomu, úrok z omeškania má povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku. Úrok z omeškania je možné platiť popri samotnom dlžnom plnení, s ktorým je dlžník v omeškaní. Ide o dva rozdielne inštitúty, pričom dlžník je povinný platiť súčasne aj úroky, aj úroky z omeškania. Nárok žalobcu vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods.3 (pozn. súdu - žalobca neuviedol akého zákona, zrejme Obchodný zákonník). Žalobca tak má právo požadovať od žalovaného riadne zmluvné úroky po celú dobu poskytnutia úveru. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania so splatením celého dlhu a žalobca má nárok na úrok z omeškania z celej dlžnej sumy.

Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaný nerealizoval žiadne splátky. Žalobca ďalej poukázal na to, že skutočným motívom a cieľom ochrany spotrebiteľa nie je zabezpečenie zmluvných podmienok, ktoré budú za každého stavu pre spotrebiteľa na úkor druhej strany výhodnejšie, ale dojednanie takých zmluvných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa jasné, určité, zrozumiteľné, hoci v danom prípade môžu byť pre neho menej výhodné. Rozhodnutie, či pri splnení zákonnej podmienky zrozumiteľnosti a transparentnosti navrhovaných zmluvných podmienok spotrebiteľ vstúpi do právneho postavenia s dodávateľom, hoci sú pre neho nevýhodné, musí byť ponechané v každom prípade na samotnom spotrebiteľovi.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 28. 11. 2017 a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli predvolaní včas a riadne, svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, čím boli splnené podmienky § 180 C. s. p. Súd po oboznámení sa so žalobou a doplnením žaloby, vykonaním dokazovania výsluchom žalovanej, oboznámením listinných dokladov zistil nasledujúci stav veci.

5. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si brala úver zo Slovenskej sporiteľne v čase, keď žila s bývalým partnerom, otcom jej dcéry. Úver bol použitý na kúpu motorového vozidla, po rozchode si partner zobral auto, jej zostal úver. V tom čase bola zamestnaná v zahraničí ako opatrovatelka a úver splácala, následne sa však musela vrátiť a postarať sa o dcéru, úver prestala splácať. Je pravdou, že úver zostal nevyšporiadaný. Žalovaná potvrdila, že podpísala dohodu o splátkach s tým, že túto dojednala s advokátskou kanceláriou, pričom sa dojednávali len o splátkach. Dohoda jej bola zaslaná poštou, túto ona podpísala, podpis dala overiť a zaslala späť na adresu. Nebolo jej však ozrejmene, aké následky mal právny úkon vo forme písomného uznania dlhu, ani okolnosti vplyvu na plynutie premlčacej lehoty.

6. Slovenská sporiteľňa, a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 09. 03. 2009. Na základe zmluvy bol dlžníkovi poskytnutý úver vo výške 2.610,-- € s dojednanou fixnou úrokovou sadzbou 15,6 % ročne. Bola dojednaná úhrada splátok istiny po 45,37 € mesačne, vždy k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci v počte 119 od 20. 04 2009 do 20. 02. 2019. Splatnosť úrokov bola mesačná v posledný deň kalendárneho mesiaca. RPMN bola 19,37%, priemerná hodnota RPMN 17,91 %. Bol dojednaný spracovateľský poplatok vo výške 72,99 €, poplatok za správu úveru po 1,99 €. Celkové náklady spotrebiteľa boli 2.887,45 €. V článku 1, bod 7 bolo dojednané, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami VOP a Všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená okrem iného - vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky.. Podľa článku 2 - záverečné ustanovenia, bod 2, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 5, zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

7. Podľa Všeobecných obchodných podmienok pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní úč. od 01. 07. 2007 (čl. 30 až 41), bod 5.2, pri splácaní pohľadávky banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky klienta v tomto poradí: splatné poplatky a náklady banky súvisiace s úverom v tomto poradí od najskôr splatného záväzku, úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného úroku z omeškania, úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina úveru. Podľa bodu 6.3 ak je dlžník v omeškaní so splácaním Pohľadávky banky, zaplatením úrokov, zmluvných pokút, poplatkov, odmien a iné, banka je oprávnená požadovať od dlžníka okrem úrokov tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky. Podľa bodu 8.1 písm. a/, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti zo strany klienta, ak je klient v omeškaní so splatením pohľadávky o viac ako 3 mesiace, je banka oprávnená podľa bodu 8.4. písm. a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, t. j. požadovať splatenie pohľadávky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

8. Žalobca pripojil Obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery účinné od 01. 01. 2015 (čl. 25 - 29), ktoré však na uvedený nárok nedopadajú. Ďalej pripojil výpis z úrokových sadzieb banky pre rôzne produkty banky (čl. 7,8), v ktorých však nie je označený splátkový úver, ktorý je predmetom nároku žalobcu.

9. Podľa výpisu z úverového účtu (čl. 13 až 21) došlo k čerpaniu úveru dňa 09. 03. 2009 vo výške 2.610,-- €. Dlžník splácal úver s tým že v priebehu splácania sa síce dostal do omeškania s niektorými splátkami, následne došlo k doplateniu splátok, avšak od 5/2012 neboli uhrádzané splátky, v 8/2013 bola uhradená splátka vo výške 687,-- €, následne neboli evidované žiadne splátky, len účtovanie úroku a úroku z omeškania. Za omeškanie boli žalovanej predpísané poplatky za upomienky v celkovej výške 143,12 € (23,40 € v 8/2009, 3x po 23,24 € v 3/2010, 25 € v 12/2010, 25 € v 10/2011).

10. Žalobca pripojil výtlačok z internetovej stránky banky, podľa ktorého je od 01. 4. 2014 výška úroku z omeškania 5%.

11. Listom zo dňa 28. 05. 2014 bola žalovaná upozornená bankou, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky zo Zmluvy o úvere ku dňu 27. 05. 2014 vo výške 471,36 €. Bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy do 15-tich dní od doručenia výzvy, inak banka pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Listom zo dňa 27. 06. 2014 banka oznámila žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa bodu 7.6.1 písm. a/ VOP a to ku dňu 24. 06. 2014, kedy pohľadávka činí 2.441,16 €. Žalovaná bola vyzvaná na jej úhradu do 15-tich dní od prevzatia oznámenia. Zásielka sa banke vrátila neprevzatá.

12. Sporové strany uzavreli Dohodu o spôsobe úhrady záväzku formou splátkového kalendára zo dňa 04. 03. 2016. V článku 1, bod 1.2 bolo uvedené, že na základe zmluvy zo dňa 09. 03. 2009 banka poskytla dlžníkovi úver vo výške 2.610,-- €, pričom pohľadávka banky sa stala splatnou v celom rozsahu a dlžník svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil. V bode 3 bola vyčíslená výška pohľadávky ku dňu 22. 12. 2015 vo výške 3.391,85 €, ktorá pozostáva z istiny 2.116,47 €, riadnych úrokov 313,48 €, úrok z omeškania zmluvný 11,21 €, úrok z omeškania zákonný 688,39 €, trov právneho zastúpenia 262,30 €, nevrátenej časti súdneho poplatku 6,70 €. V bode 4 dlžník prehlásil, že svoj záväzok voči banke uvedený v bode 3 čo do základu, dôvodu a výšky uznáva a zaväzuje sa ho veriteľovi zaplatiť. V bode 5 je dojednané, že dlh je naďalej úročený úrokmi určenými v Zmluve o úvere. V článku 2 sa dlžník zaviazal uhradiť svoj záväzok mesačnými splátkami, ktoré boli určené po 50,-- € vždy k 25-temu dňu v mesiaci od 25. 01. 2016 do 25. 07. 2021 s tým, že k 25. 08. 2021 bude uhradená suma vo výške aktuálneho zostatku záväzku. V článku 3 dlžník a banka dohodli, že v prípade omeškania dlžníka so zaplatením čo i len jednej splátky podľa splátkového kalendára, dlžník stratí výhodu splátok a predčasne splatnou sa stane nesplatená suma záväzku v celom rozsahu. V článku 4 bod 1, dlžník na znak svojho skutočného záujmu o vyporiadanie záväzku zo Zmluvy o úvere urobil vyhlásenie obsiahnuté v tejto listine o uznaní a uhrádzaní záväzku voči banke. V bode 2 dlžník vyhlásil, že právne úkony v tejto listine uskutočnil na základe slobodnej, vážnej, určitej a zrozumiteľnej tiesni, na znak čoho pripojil svoj podpis. V bode 4 dlžník vyhlásil, že neoddeliteľnou súčasťou tejto listiny sú Všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom. Za dlžníka bola dohoda podpísaná v Detve dňa 01. 03. 2016, pravosť podpisu dlžníka bola notársky overená dňa 01. 03. 2016, za veriteľa podpísané právny zástupcom dňa 04. 03. 2016.

13. Žalobca doložil Sadzobník poplatkov banky platný od 01. 10. 2010 (čl. 70 až 88).

14. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

14.1. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497).

14.2. Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

14.3. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14.4. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 04. 2014 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce

právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14.5. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (úč. do 28.02.2010), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3 Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods. 5 Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14.6. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (úč. do 12.06.2014), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

14.7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

15. Na základe citovaného zákonného ustanovenia nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovanou ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V spotrebiteľských vzťahoch majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva tak, ako to má na mysli citované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ a žalovaný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“). Súd konštatuje, že pokiaľ v Zmluve došlo k dohode o voľbe Obchodného zákonníka (čl. II. bod 5. Zmluvy) pre uvedený zmluvný vzťah, táto dohoda je zjavným obchádzaním zákonných ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa, preto je absolútne neplatnou podľa § 39 OZ. Hoci je pravdou, že zmluva o úvere je v súlade s predpismi Obchodného práva tzv. absolútnym obchodom, t.j. podľa § 261 ods. 3 OBZ sa úverový vzťah má posudzovať podľa ustanovení III. časti OBZ o obchodných záväzkových vzťahoch bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu, súd je toho názoru, že v prípade „kolízie“ právnych predpisov občianskeho práva a obchodného práva, ktoré upravujú rovnaké práva a povinnosti v spotrebiteľských vzťahoch, prednostne sa použijú predpisy občianskeho práva, ak sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Tento právny názor vyslovený napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 81/2012-279 zo dňa 14.02.2013, bol Ústavným súdom SR (uznesenie sp.zn. I.ÚS 402/2013 zo dňa 19.6.2013) preskúmaný a vyhlásený za ústavne konformný. Následne bol prijatý zák.č. 102/2014 Z.z. úč. od 01.05.2014, ktorým došlo k novele ust. § 52 ods. 2 OZ, na základe ktorého „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.“. Súd konštatuje, že týmto možno prisvedčiť právnomu názoru požitia prednostne občianskeho práva v spotrebiteľských vzťahoch aj pred uvedenou novelou OZ, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Súd preto pri právnom posúdení predmetného úverového vzťahu vychádzal z ustanovení Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ), ako aj predpisov občianskeho práva, najmä s prihliadnutím na zachovanie práv spotrebiteľa.

15.1. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, podľa písm. b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15.2. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ods. 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

15.3. Podľa § 37 ods. 21 zákona č. 483/2001 Z. z. úč. od 9.6.2013, banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

15.4. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15.5. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

15.6. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15.7. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15.8. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 11.06.2014 bola vo výške 0,15 %.

16. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobcu bol uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy, súd ho podrobil prieskumu „ex off“ z hľadiska dodržiavania práv spotrebiteľa. Súd konštatuje, že úverová zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a bola uzavretá platne. Už vyššie súd konštatoval, že dohodu o voľbe obchodného práva v tomto konkrétnom záväzkovom vzťahu považuje za absolútne neplatnú. Súd ďalej konštatuje, že žalobcom vyčíslený dlh vychádzal okrem iného aj z predloženej dohody o splátkach, v rámci ktorého došlo k uznaniu dlhu. K uvedenému súd uvádza nasledovné:

17. Žalobcom predložená „Dohoda o spôsobe úhrady záväzku“ je formulár, ktorého obsah spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, pri jej uzatváraní neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. V skutočnosti bola dohoda žalovanej predložená pod zámienkou uzatvorenia splátkového kalendára a žalobcom bola využitá nevedomosť žalovanej v tejto oblasti tým, že do dohody včlenil aj dohodu o uznaní dlhu, ktorej významu a zamýšľaným právnym dôsledkom žalovaná nemohla rozumieť. Uzatvorenie tejto Dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa (č. 250/2007 Z. z.). Takáto veriteľom predpísaná Dohoda je podľa doterajšej judikatúry súdov hodnotená ako neprijateľná a neplatná podmienka, ktorou praktikou si veriteľ zvýhodnil svoje zmluvné postavenie na úkor spotrebiteľa, t.j. je hodnotená ako nekalá obchodná praktika a absolútne neplatný právny úkon. Veriteľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaná zrejme nemala vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie učiniť. Žalovaná túto skutočnosť uviedla vo svojej výpovedi, kedy poprela, že by s ňou veriteľ takéto prehlásenie vyjednával a oboznámil ju o následkoch uvedeného uznania dlhu. Žalobca dôkaz opaku nepredložil, preto súd uvedené hodnotí na prospech žalovanej ako spotrebiteľa. Vzhľadom na to, keďže uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto súd uvedenej dohode nepripísal následky v zmysle § 558 OZ a to aj z dôvodov uvedených nižšie.

18. Ďalším preskúmaním nároku žalobcu súd zistil, že tento v priebehu úverového vzťahu vyúčtoval žalovanej za poplatky - upomienky celkovú čiastku 143,12 €, pričom účtoval za zaslanie jednej upomienky čiastku 23,40 €, neskôr 23,24 €, napokon 25,-- €. Súd konštatuje, že žalobca len vo všeobecnosti poukázal na to, že vychádzal zo Sadzobníka poplatkov vydaných bankou, avšak bližšie nešpecifikoval, o akú položku sa má jednať, tieto poplatky v priebehu úverového vzťahu sa menili a žalobca nezdokladoval výšku určeného poplatku. K nároku žalobcu určiť poplatok za upomienku v rámci Cenníka súd uvádza, že nepopiera jeho právo na úhradu nákladov za jednotlivé úkony, ktorých výška môže byť určená Cenníkom vydaným žalobcom. Výška poplatkov však musí zodpovedať nákladom žalobcu, ktoré žalobca reálne s realizáciou takéhoto úkonu má. Pokiaľ žalobca stanoví v Cenníku neprímerané poplatky, svojou podstatou takéto poplatky potom predstavujú viac násobné skryté a nezanedbateľné peňažné sankcie za porušenie jednej a tej istej povinnosti spočívajúcej v riadnom a včasnom plnení splátok. Takýto poplatok potom predstavuje možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa, vychádzajúc z množstva klientov žalobcu a množstvo podaných žalôb obdobného charakteru, čo je súdu známe z vlastnej činnosti. V danom prípade sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku a žalobca nepredložil žiadne primerané argumenty, prečo výška takéhoto poplatku má byť primeraná. Súdy sú povinné v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa „ex off“ poskytovať ochranu spotrebiteľov na dodržiavanie ich práv, t. j. v každom individuálnom sporovom konaní súd zohľadňuje jednak všeobecnú ochranu práv spotrebiteľa, ale aj individuálnu situáciu v tom, ktorom konaní. Je treba si uvedomiť, že ochrana spotrebiteľa nadobudla iný rozmer od 01. 04. 2004, kedy boli do Občianskeho zákonníka zavedené ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv a netreba opomínať to, že problematika ochrany spotrebiteľa sa v poslednej dobe zvýraznila práve kvôli nekalým praktikám dodávateľov, najmä v oblasti spotrebiteľských úverov a nejedná sa len o nebankové subjekty, ale aj o banky práve v prípade stanovovania neprímeraných poplatkov. Pokiaľ žalobca dôvodní zmluvnou voľnosťou zmluvných strán, súd musí konštatovať, že aj predmetná zmluvná voľnosť má svoje hranice dané všeobecnými normami správania sa, ktoré sú v Občianskom zákonníku charakterizované ako tzv. dobré mravy podľa § 3 OZ. Súd v záujme vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv ani pri nezodpovednom spotrebiteľovi, pretože existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ak sa nevyľúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné

podmienky, môžu na ne doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, pretože ide o formulárové zmluvy dojednané vo viacerých prípadoch, ktorých tvorcami sú dodávatelia. Aj v prípade poplatkov za upomienky a to aj pri zmluvách žalobcu - Slovenskej sporiteľne, bolo vydaných viacero súdnych rozhodnutí, ktoré konštatovali neprijateľnosť zmluvných podmienok jednak vo vzťahu k výške poplatkov za upomienky, jednak k nekalej praktike a to priradovanie platieb dlžníka v zmysle nadiktovanej zmluvnej dohody, ktorá je ale v rozpore s občianskym právom, a ktorá nedôvodne spôsobuje navýšovanie dlhu na strane dlžníkov a znevýhodňuje ich postavenie (napr rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/143/2013-105 zo dňa 02. júna 2014 v spojení s rozsudkom Krajský súd v Žiline sp.zn. 5Co/511/2014 zo dňa 16. 12. 2014). Súd dáva žalobcovi do pozornosti § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka, kedy je žalobca povinný zdržať sa používania podmienky vyhlásenej za neprijateľnú v zmluvných vzťahoch, resp. podmienky s rovnakým významom, t. j. nie je oprávnený uplatňovať takéto nároky voči spotrebiteľom v súdnom konaní. Napriek tomu žalobca takto nepostupuje a uplatňuje si nároky z obdobnej zmluvnej podmienky aj v tomto konkrétnom konaní, čím postupuje v rozpore so zákonom. Súd preto konštatuje, že žalobcovi nemožno priznať právo na zaplatenie uplatnených poplatkov za upomienky vyčíslených a započítaných na úhradách žalovanej vo výške 143,12 €. Čo sa týka poplatkov za správu úveru, súd zistil, že tieto žalobca účtoval len do platnosti zákonnej úpravy, ktorá mu toto účtovanie umožňovala, preto sa v ďalšom týmito poplatkami nezaoberal. Súd len akademicky uvádza žalobcovi na jeho námietku, že uvedený poplatok je vylúčený z prieskumu súdu z dôvodu, že tento poplatok je potrebné považovať za súčasť odplaty, takýto názor žalobcu je neprijateľný a súd sa s ním nestotožňuje. Jedná sa o stanovený poplatok za žalobcom tvrdenú poskytnutú službu, ktorá ale slúži v podstate na prospech veriteľa a to vedenie a správa úverového účtu a nemá nič spoločné s poskytnutím úveru a dojednanou odplatom za poskytnuté finančné prostriedky. Preto aj predmetný poplatok podlieha súdnemu prieskumu z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok. Súd poukazuje na to, že práve v dôsledku súdnych rozhodnutí, ktoré hodnotili účtovanie poplatku za vedenie a správu úverového účtu za nepríjemné, nakoľko sa jedná o úkony výlučne v prospech veriteľa, bola dosiahnutá zmena právnej úpravy, kedy veriteľom bolo zakázané účtovať uvedené poplatky.

19. Na základe vyššie uvedených záverov súd potom konštatuje, že pokiaľ žalobca eviduje neuhradenú istinu vo výške 2.116,47 €, súd od tejto istiny odráta neoprávnené započítané poplatky vo výške 143,12 € a priznal žalobcovi na istine sumu 1.973,35 €. Žalobcom účtovaný úrok do zosplatnenia vo výške 313,48 € a úroky z omeškania vo výške 1.010,72 € súd považoval za dôvodné a preto priznal žalobcovi celkový nárok vo výške 3.297,55 €. Rovnako súd priznal následne žalobcovi nárok na úrok z omeškania v uplatnenej výške 5 % ročne od 26. 08. 2016, nakoľko tento nárok nepresahoval zákonný nárok na úrok z omeškania v zmysle predpisov civilného práva. Úrok z omeškania bol priznaný zo sumy 2.286,83 €, ktorá zahŕňa istinu 1.973,35 € a úrok do zosplatnenia 313,48 €, pretože treba prisvedčiť žalobcovi, že pokiaľ je dlžník v omeškaní s vrátením úverovej istiny, ako aj splatného úroku, ktorý predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, je dlžník povinný platiť úrok z omeškania z takto určeného celého dlhu.

20. V ďalšom sa súd zaoberal uplatneným nárokom žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 15,6 % ročne z dlžnej istiny od 26. 08. 2016 do zaplatenia. Žalobca svoj nárok odvodzoval jednak od zmluvných dojednaní, podľa ktorých má nárok na platenie úrokov do konečnej splatnosti úveru a v zmysle zmluvy bol úrok dojednaný ako fixný vo výške 15,6 % ročne. K tomu súd uvádza, že toto tvrdenie by bolo pravdivé len v tom prípade, pokiaľ by veriteľ nevyužil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a zmluvným dojednaním. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dochádza k zmene určenia splatnosti záväzku dlžníka vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s dojednaným úrokom do takto novo stanovenej lehoty splatnosti. Zaniká tak povinnosť dlžníka splácať veriteľovi poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie, t. j. riadne dojednané úroky. To znamená, že ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru sa zastavuje aj zmluvne dojednaná povinnosť spotrebiteľa platiť úroky a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatení istiny len tie úroky, ktoré boli splatné do predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Súd poukazuje na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, v ktorom sa uvádza:

22. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti

a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

22.1. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

22.2. Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n.87/1995 Zz.

22.3. Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

22.4. K odvolacím námietkam odvolací súd ďalej poznamenáva.

22.5. Odvolateľ poukazuje na to, že úroky sú cenou a že ich nemožno zamieňať za úroky z omeškania. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im súd priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany žalovanej patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa. Okolností prípadu nepotvrdzujú žiadne užívanie si peňazí, naopak ide už o utrpenie z peňazí a ich drastického nárastu po použití finančno-právnych sofistikovaných konštrukcií. Ak by žalovaná peniaze užívala, nemala by dôvod žiadať 5 euróvé splátky pri starostlivosti o dve maloleté deti z príjmu 245 Eur.

22.6. Téma neprimeraných úverových podmienok dlhodobo rezonuje. Štatistiky potvrdzujú nadmerné úverové zaťaženie, nepriaznivá sociálna situácia obyvateľstva, vysoký počet samovrážd a pokusov o samovraždu aj z finančných dôvodov, cca 3,milióny exekúcií, neprimerané úroky a poplatky, formálne oznámenie Európskej komisie (list Európskej komisie vláde Slovenskej republiky, list EK č. JUST/A3/RM/kb D (2010) 11360, list (porušenie) č. 2007/2495).

22.7. Odvolateľ argumentuje, že niet žiadnych zákonných ani zmluvných ustanovení limitujúcich povinnosť platiť úroky za úver. Odvolací súd poukazuje na to, že takýto mechanizmus existuje a práve bol vo vzťahu k žalobcovi aplikovaný. Ide o opatrenie súdnej moci v štáte s cieľom naplniť ciele smernice o nekalých zmluvných podmienkach.

22.8. V ďalšej časti odvolania odvolateľ poukazuje na ustanovenie § 16 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré podporuje úroky aj po splatnosti. K tomu odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na úver poskytnutý vo 2/2010 je uvedená norma so zreteľom na nepravú retroaktivitu na predmetnú vec nepoužiteľná. Zákon č. 129/2010 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 2.4.2010. Bez ohľadu na to treba poznamenať, že citovaný zákon v ustanovení § 16 ods.1 upravuje povinnosť platiť úroky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru a nemá ani len zmienku o úrokoch po splatnosti úveru.

22.9. Odvolací súd poznamenáva, že dominus nad predčasným zosplatením je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver.

22.10. Odvolateľ poukazuje na rozhodnutie NS SR R 59/98 o úrokoch z omeškania z úrokov a vykladá uvedené rozhodnutie tak, že Najvyšší súd v ňom konštatuje záver, že úroky z úveru patria veriteľovi až do jeho splatenia. Odvolací súd k tejto časti odvolania poukazuje na to, že súd nikdy nespochybnil

úroky z omeškania zo žiadnej neskoro zaplatenej ceny produktu a preto ani z úrokov za úver, ktoré sú tiež cenou. Súd za nepripustné označil úroky popri úrokoch z omeškania a nie úroky z omeškania z úrokov. Tie sú v skutočnosti aj právoplatne priznané.

22.11. Pre poriadok odvolací súd konštatuje, že 1.úroky z úrokov (anatocizmus) sú pre odvolací súd neprijateľné. 2.Úroky z omeškania z úrokov (z ceny produktu) nie sú zakázané a v predmetnej veci sú právoplatne priznané.3. Úroky popri úrokoch z omeškania navyšujú zákonný limit a preto sú v rozpore s § 517 ods.2 OZ.

23. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s takouto právnou argumentáciou a má zato, že žalobcovi neprináleží právo na účtovanie úroku z nezaplatenej sumy úveru popri úrokoch z omeškania. Žalobca vo svojej argumentácii poukazoval na ustanovenie § 503 ods.3 Obchodného zákonníka ako aj na vlastné obchodné podmienky. Súd konštatuje, že žalobca si nesprávne vyložil ustanovenia Obchodného zákonníka. V zmysle § 503 ods.1 je upravený záväzok dlžníka platiť úroky, pričom splatnosť úrokov je viazaná na záväzok vrátiť použité finančné prostriedky. Obchodný zákonník *expressis verbis* v prvej vete citovaného ustanovenia upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. *Expressis verbis* úpravu obsahuje tiež tretia veta citovaného prvého odseku § 503 Obchodného zákonníka, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Toto citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa žiaden iný výklad. Pokiaľ žalobca dôvodil ustanovením § 503 ods.3 druhá veta Obchodného zákonníka, tu súd poukazuje, že sa jedná o iný právny stav ako v prejednávanej veci Nemožno vytrhnúť jednu vetu z kontextu zákonného ustanovenia a uplatniť ju na inú situáciu, než akú rieši uvedený ods. 3. V odseku 3 sa rieši situácia, kedy je sám dlžník oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve a v takom prípade je povinný platiť v zmysle zákonného ustanovenia úroky len za dobu do vrátenia peňažných prostriedkov. Opäť sa jedná o skrátenie doby, po ktorú sú finančné prostriedky poskytnuté dlžníkovi a opäť zákon uprednostňuje stav, kedy veriteľ má právo na úroky len za takto skrátenú dobu poskytnutia finančných prostriedkov, t.j do doby skutočného vrátenia finančných prostriedkov. Nie je potom pravdivé konštatovanie žalobcu, že aj v danom prípade by mal veriteľ nárok na dohodnutú výšku úrokov dojednaných podľa pôvodného záväzkového vzťahu. To znamená, že úrok je veriteľ oprávnený účtovať len do splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov. Pokiaľ veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, to znamená, že došlo k zmene záväzku týkajúceho sa splatnosti poskytnutého úveru, pričom podľa zmluvy bol dlžník oprávnený uhrádzať dlh v splátkach, kedy so splatnosťou každej splátky bol splatný aj úrok a tento úrok bol veriteľ oprávnený účtovať počas celej doby splácania úveru. Pokiaľ však veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, dlžník stráca výhodu splátok, avšak dochádza tiež k zmene splatnosti povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a úroky môže veriteľ uplatňovať len do takto novej určenej splatnosti úveru. To vyplýva aj z druhej a tretej vety citovaného ustanovenia, kedy úroky sú splatné ku koncu kalendárneho roka, pokiaľ splatnosť presahuje jeden kalendárny rok, úroky sú splatné spolu so zvyškom poskytnutých peňažných prostriedkov, ktorých sa týkajú. Dojednanie v Obchodných podmienkach v znení, ak je dlžník v omeškani so splácaním Pohľadávky banky, zaplatením úrokov a iné, banka je oprávnená požadovať od dlžníka okrem úrokov tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky ešte samo o sebe neoprávňuje žalobcu úročiť úver aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Z uvedeného ustanovenia sa dá vyvodiť jedine to, že ku dňu splatnosti úveru mal žalobca nárok úver úročiť, v prípade omeškania s plnením peňažných záväzkov má banka právo na úrok z omeškania. Iný výklad by bol v neprospech spotrebiteľa a uvedená zmluvná podmienka by mohla byť hodnotená ako neprijateľná z dôvodu nevyváženosti a neprimeranej zaťaženia na strane dlžníka ako spotrebiteľa. Súd preto zamietol žalobu žalobcu v časti uplatnených riadnych úrokov z úveru po mimoriadnom zosplatnení úveru.

24. Súd sa v ďalšom zaoberal žiadosťou žalovanej, umožniť jej uhradiť dlh v splátkach v súlade s ustanovením § 232 ods. 3, 4 C. s. p. Žalovaná poukázala na to, že dlh prestala splácať z dôvodu nepriaznivej finančnej situácie, pretože zostala bez zamestnania a privyrábala si len brigádami na dohodu. Následne prišla o byt, narástli jej dlžoby na elektrike, na byte, vypomáhali jej rodičia rôznymi pôžičkami, až napokon museli vyhlásiť osobný bankrot. Ona sama osobný bankrot nevyhlásila, okrem tejto nevyporiadanej pôžičky má ešte jednu pôžičku v spoločnosti Pohotovosť. V máji 2015 sa vydala a spolu s dcérou a manželom bývajú v 2-izbovom byte. Dcéra má 16 rokov, študuje na strednej škole. Manžel pracuje v zahraničí, prispieva do domácnosti, avšak nejedná sa o vysoké čiastky, pretože v zahraničí si platí bývanie. Okrem toho spláca pôžičky, ktoré mu zostali z predchádzajúceho vzťahu ako aj

zo živnosti a platí výživné na svoje dieťa. Rodina za byt uhrádza po 320,-- € mesačne spolu s energiami, žalovaná uhrádza mobilný telefón 50,-- € mesačne, spláca auto na leasing po 87,-- € mesačne a pôžičku zo spoločnosti Pohotovosť, kde má dlh 3.900,-- €, ktorý však zatiaľ nespláca. Zostal jej nedoplatok na byte vo výške 1.900,-- € a na elektrike 95,-- €. Toho času nastupuje do zamestnania v zahraničí ako opatrovatelka a predpokladá príjem do 950,-- € mesačne, preto žiadala, aby jej bolo umožnené uhradiť dlh v splátkach po 50,-- € mesačne, v prípade, že sa jej podarí zabezpečiť viac finančných prostriedkov, bude jej snahou dlh v najbližšej dobe vyrovať. Súd s prihliadnutím na žalovanou deklarované majetkové pomery, ako aj s prihliadnutím na výšku priznanej sumy, povolil žalovanej uhradiť dlh v splátkach po 50,-- € mesačne a zároveň určil podmienky splatnosti tak, že splátky sú splatné od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu. Súd zároveň stanovil, že ak žalovaná čo len jednu splátku riadne a včas neuhradí, celý dlh sa stane zročným, t. j. žalovaná stratí výhodu splátok a dlh bude musieť uhradiť naraz.

25. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.2 C. s. p., t. j. podľa pomeru úspechu. Žalobca mal úspech v rozsahu 96 % a od jeho úspechu sa odratáva neúspech. Preto celkový nárok na náhradu trov konania žalobcu činí 92 % (96 % - 4 %). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods.2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.